

ποτέ πια όσο περνούν τα χρόνια και όσο θα εξαρτάται από τη δύναμή μας, ποτέ πια δε θα σηκώσετε χέρι για βιαιότητες, ποτέ πια δε θ' ανοίξουν για σας οι πύλες της ακολασίας».

ΔΥΣΤΥΧΩΣ άνοιξαν και τα επόμενα χρόνια οι πύλες της ακολασίας για τους Τούρκους. Κι άνοιξαν με την ΑΝΟΧΗ και τη ΣΥΝΕΝΟΧΗ των Αμερικανών, των Βρετανών, των Γάλλων και των Ιταλών. Ας κάνουμε ένα ιστορικό άλμα: Ποιοι αντέδρασαν το 1974 όταν Ο Αττίλας εισέβαλε στην Κύπρο και έσφαζε και δήλωνε το νησί;

Ουδείς! Όλοι έβλεπαν και απαθώς άκουαν τις ομιωγές, τους κοπετούς και τις κραυγές των σφαγιαζομένων και βιαζομένων Ελλήνων και Ελληνίδων. Κανείς από όλους αυτούς τους υστερόβουλους προστάτες και φίλους του Αττίλα δε φώναξε, έστω για τους τύπους. Για να επιβεβαιωθεί ακόμα μια φορά ότι: Μόνο στις δικές μας ΔΥΝΑΜΕΙΣ και στη δική μας ΔΥΝΑΜΗ και ΘΕΛΗΣΗ μπορούμε να στηριχτούμε. Ας μην περιμένουμε τίποτε από τους ξένους. Γιατί δεν υπάρχουν ανυστερόβουλοι ξένοι ....

ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Χελιδονιού παράπονα

Ανοιξιάτικα χιονιάς
Ξαναπλάκωσε βαρεία.
Βροχές, κρύο, παγωνιά!
Πού να βρω ζεστή γωνιά:

Μου γκρεμίσαν τη φωλιά
και δεν έχω τώρα πια,
που να πάω, που να βρω
σπιτικό να ζεσταθώ.

Τριγυρνάω στη βροχή
με τη μαύρη μου στολή
την ουρά μου τη σχιστή
και μου βγαίνει η πνοή.

Απ' τα κρύα του χιονιά
που πλακώσαν στα στερνά.
Κι ήταν Άνοιξη γλυκειά
π' αγαπούνε τα πουλιά!

Γεώργιος Κοκής.